

Datum: 23.01.2022
Medij: Dnevnik
Rubrika: Društvo
Autori: Milan Bozokin
Teme: Vojska Srbije

Naslov: Specijalci za podvodna dejstva

Napomena:
Površina: 693
Tiraž: 10000

Strana: 1,6

НАШЕ ПРИЧЕ

ПОЛА ВЕКА РОНИЛАЧКЕ ЈЕДИНИЦЕ РЕЧНЕ ФЛОТИЛЕ
ВОЈСКЕ СРБИЈЕ

Специјалци за подводна дејства

стр. 6

ПОЛА ВЕКА РОНИЛАЧКЕ ЈЕДИНИЦЕ РЕЧНЕ ФЛОТИЛЕ ВОЈСКЕ СРБИЈЕ

Специјалци за подводна дејства

Ронилачка јединица Речне флотиле Војске Србије ове године је обележила изузетан јубилеј - пола века постојања. У Ронилачком дневнику забележено је да је дотадашњи вод речних подводних диверзаната из средине шездесетих, крајем јуна 1971. преименован у 93. речни центар Речне ратне флотиле ЈНА. Ипак, први зарон био је годину дана касније, 1. јуна 1972. Од тада до данашњих дана кроз ову јединицу је прошло више од 1.500 ронилаца - морнара на одслужењу војног рока и активних старешина - професионалаца у овом позиву.

Од формирања, ронилачка јединица стационирана је у касарни "Александар Берих", на новосадском Лиману 4, где су и команда и бродови Речне флотиле. Током протеклих 50 година, било је доста организационих промена, у којима је јединица мењала назив. Најпре је то био одред за подводна дејства, затим одред речних ронилаца и 93. речни центар, а од 2008. године носи садашњи назив - 93. ронилачка

чета и налази се у саставу Првог речног одреда.

Широк је спектар њених задатака: од противдиверзантских обезбеђења важних привредних објеката на унутрашњим пловним путевима, мостовима, хидроцентралама, лукама и лучким постројењима, преко извиђања речног дна, обале, пружања помоћи речној приреди. Акције се изводе посебним средствима на специфичан начин, самостално и у саставу Речне флотиле или у садејству с другим јединицама Војске.

У јединици су искључиво доброволци. Пре почетка обуке будући рониоци пролазе ригорозни селекциони систематски лекарски преглед за утврђивање способности за рониоце. Преглед обухвата и тест барофункције који се обавља у барокомори. Они које здравствена комисија огласи способним, приступају специјалистичкој обуци за рониоца.

Основна обука за војног рониоца траје два месеца, након чега се полаже завршни испит и стиче звање лаког бродног рониоца пете категорије. Први део обуке реализује се у базенима, а после тога следе зарони на језеру или у рукавцу.

Како истичу у овој јединици, минимално трајање специјалистичке обуке траје годину дана по фази.

Млади људи који чине ову јединицу су беспрекорног здравственог стања. О њиховом здрављу, иначе, брине санитарска екипа са адекватним квалификацијама из области подводне медицине, на челу које је лекар, такође речни ронилац.

Ронилачка опрема речних ронилаца и диверзаната представља део борбеног комплекта од изузетног значаја за извршење наменских задатака. Од свог оснивања до данас јединица је опремана врхунском професионалном опремом која је представљала репер квалитета и поузданости свог времена.

Екстремни услови експлоатације опреме у рекама и језе-

ФОТО: ПРИВАТНА ЗБИРКА

У строју и две даме

Осфирке Речне флотиле, поручник Нела Поповић (28) из Апатина, која је и лекар у тој јединици стационираној у Новом Саду, и потпоручник Јелена Пауновић (26) из Шапца, успешно су савладале изузетно напоран и захтеван курс роњења.

Пошто војни рониоци имају веома сложене задатке, физички и ментално изузетно напорне, они захтевају и посебан медицински надзор и зато је потребно да медицински кадар у Речној флотили што боље познаје медицину роњења. А како те врсте обуке још нема у Србији, у плану је да Нелу у догледно време пошаљу на курс негде у иностранство.

И за потпоручницу Јелену је ово био први степен ка врху у послу којим се бави, а то је звање инструктора роњења.

- Поносна сам што смо сви успешно завршили овај курс и што с поносом можемо да носимо наше ронилачке значке - каже та млада осфирка, тренутно командир вода у Речној флотили, напомињући да је још на Војној академији пожелела да буде у ронилачкој јединици.

рима утичу како на век употребе опреме тако и на могућности, аутономију и ефикасност самог рониоца. То су, пре свега: слаба видљивост (често тотални мрак у коме због великог речног наноса ни подводна лампа не помаже, тако да се ради методом на "пипање"), затим - контакти с подводним препрекама (понекад јако штрним металним деловима потонулих објеката), јака речна струја и ниске температуре. Уосталом, једна од специфичности у редовном одржавању борбене готовости и спремности је и зарон испод леда.

Милан Бозокин